

Pozycja 6 artykułu 10 otrzymuje następujące brzmienie: „Od zegarków kieszonkowych i kopert do zegarków w stanie gotowym, rozebranych lub nierozebranych. Za 1 sztukę: a) od złotych do 33 $\frac{1}{2}$ mm. średnicy zegarka—100 mk., b) od złotych większej średnicy—200 mk. c) od srebrnych bez względu na wielkość 25 mk.”

§ 2. Art. 17 wymienionego w § 1 rozporządzenia otrzymuje następujące brzmienie: „Za czynności, nie połączone ze stemplowaniem, urzędy pobierają następujące opłaty:

1.	za każdą próbę złota	10	mk.
2.	„ „ „ srebra drogą ogniową	5	„
3.	„ „ „ „ moką	20	„
4.	„ „ „ stopu złota i srebra drogą ogniową	15	„
5.	za topienie złota i srebra różnych prób wagi do 100 gramów	20	„
	za następne każde 100 gramów	10	„

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej.

Minister Przemysłu i Handlu:

S. Przanowski

Minister Skarbu:

w z. Weinfeld

29.

Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych

z dnia 30 grudnia 1920 r.

w przedmiocie zmian i uzupełnień rozporządzeń o przepisach taryfowych w komunikacji między stacjami polskich kolei państwowych a stacjami zagranicznymi, położonemi poza punktami przejściowemi polsko-czeskosłowackimi.

Na mocy dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. (Dziennik Praw № 14, poz. 152), konstytucyjnie zatwierdzonego w dniu 7 kwietnia 1919 r.) Monitor Polski № 82) i w porozumieniu z Ministerstwami Skarbu, oraz Przemysłu i Handlu niniejszem zarządzam, aby z dniem 1 stycznia 1921 r. w poniższych rozporządzeniach wprowadzone zostały następujące zmiany i uzupełnienia, mianowicie:

a) W rozporządzeniu poz. 283, ogłoszonym w № 45 Dziennika Ustaw z 1920 r. w ustępie A. umieszcza się przed tekstem napis: „I. Postanowienia ogólne”, a sam ustęp A. otrzymuje uzupełnienie następujące:

„II. Postanowienia o przewozie wagonów-kotłów prywatnych właścicieli.

1. Wagony - kotły prywatnych właścicieli, próżne, oraz towary w nich załadowane, przewozi się na zasadzie postanowień taryfowych, obowiązujących na kolejach biorących udział w przewozie, z zachowaniem przepisów niżej przytoczonych. Właściciel wagonu ma prawo dysponowania nim.
2. Wagony-kotły prywatnych właścicieli, wysyłane pod ładunkiem albo zwracane opróżnione, należy kierować zgodnie

- z dyspozycją właściciela albo dzierżawcy do tej granicznej stacji przejściowej, przez którą mają one wrócić albo już przeszły z ładunkiem. W tym celu powinien właściciel albo dzierżawca wagonu porozumieć się z nadawcą wagonu ładownego i ustalić z nim graniczną stację przejściową, którą należy wskazać w liście przewozowym.
3. Wagony-kotły prywatnych właścicieli, wysyłane pod naładunek albo zwracane opróżnione, przewozi się bez listu przewozowego bezpłatnie, o ile przewóz tych wagonów z ładunkiem na jednakowym szlaku tej samej kolei uskuteczniło w przeciągu 2 miesięcy przed rozpoczęciem przebiegu próżnego, albo dokonano go w takim samym terminie po ukończeniu przebiegu próżnego.
 4. Za przebiegi próżne nie wyrównane całkowicie przebiegami ładownymi na szlakach kolei polskich w wymienionym dwumiesięcznym terminie, przewoźne pobiera się od odbiorcy względnie od nadawcy wagonu na stacji polskiej. Przewoźne oblicza się według stawek obowiązującej taryfy wewnętrznej dla taboru kolejowego na własnych kołach.”
- b) W rozporządzeniu poz. 679, ogłoszonym w № 102 Dziennika Ustaw z 1920 r., skreśla się ostatni ustęp, rozpoczynający się od słowa „Przewóz”.

Minister Kolei Żelaznych:
w z. J. Eberhardt

30.

Rozporządzenie Naczelnego Nadzwyczajnego Komisarza do walki z epidemjami

w przedmiocie przymusowego szczepienia ochronnego przeciw cholerze i tyfusowi brzusznemu.

Na podstawie art. 3 ustęp C. ustawy z dnia 14 lipca 1920 r. (Dz. Ust. Rz. P. Nr 61 poz. 388) o utworzeniu Urzędu Naczelnego Nadzwyczajnego Komisarza do walki z epidemjami, grożącemi Państwu klęską powszechną zarządzam:

Przymusowe szczepienie ochronne przeciw cholerze i tyfusowi brzusznemu dla kategorii osób wyszczególnionych w art. 1.

Art. 1. Przymusowemu szczepieniu ochronnemu przeciw cholerze i tyfusowi brzusznemu podlega:

- a) cały personel lekarski i pomocniczy zatrudniony w szpitalach zarówno epidemicznych jakoteż i ogólnych łącznie ze wszystkimi osobami, które mają styczność z chorymi i z przedmiotami szpitalnymi, (dezynfektorzy, praczki, stróże, posługacze i t. p.),
- b) osoby zatrudnione w zakładach dezynfekcyjnych (kamerach i dezynfekcyjnych (odwyszalniach), łaźniach publicznych, mykwach, przytułkach noclegowych i wogóle zakładach, mających na celu odcyszczanie osób i rzeczy (zakład do palenia śmieci i t. p.),
- c) personel lekarski oraz pomocniczy zajęty przy pogotowiu ratunkowych i stanowiący służbę dozorów miejskich,
- d) wszyscy funkcjonariusze zatrudnieni przy urządzeniach wodociągowych, jako to: stacjach filtrów, pomp i t. p.,